

Ved fastsættelsen af omkostningsbeløbet skal der inkluderes et skønmæssigt fastsat beløb svarende til de sparede retsafgifter. Bestemmelsen herom er foreslået af præsidenterne for østre og vestre landsret og af retsplejerådet. Bestemmelsen medfører, at man undgår arbejdet med særskilt at udregne, opkræve og bogføre disse afgifter. Der henvises i øvrigt til § 10, nr. 10, og bemærkningerne hertil i forslaget til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om retsafgift m. v.

Har den part, der har fri proces, selv afholdt udgifter i anledning af sagen, fordeler retten beløbet mellem statskassen og parten.

Til § 335.

Lovudkastet § 1, nr. 7, (§ 333 a, stk. 2).

Betænkningen side 34-35 og 73-74.

Bestemmelsen, der bortset fra redaktionelle ændringer svarer til lovudkastet, giver retten adgang til i særlige tilfælde at pålægge en part, der har fri proces, at refundere statskassen de udgifter, som statskassen har haft som følge af, at fri proces var meddelt. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger under B, 4.

Til § 336.

Gældende bestemmelse § 331, stk. 2.

Lovudkastet § 1, nr. 7, (§ 335, stk. 1).

Betænkningen side 74.

Efter forslaget, der svarer til gældende ret og udvalgets udkast, skal der ved hver ret antages et passende antal advokater til at udføre sager for parter, der har fri proces. Den gældende bestemmelse er af justitsministeriet praktiseret således, at der kun antages det nødvendige antal advokater og således, at ledige pladser besættes efter opslag og efter bedømmelse af advokaternes kvalifikationer.

Retsplejerådet går i sin udtalelse ind for en liberalisering af denne ordning, således at justitsministeriet i almindelighed skal antage alle kvalificerede advokater, som søger herom. Som kvalifikation må efter rådets opfattelse normalt kræves, at advokaten har bestået den i retsplejelovens § 124, stk. 3, nævnte prøve, eller at han dog har nogle års erfaring i at føre retssager. Som begrundelse for sit forslag anfører rådet bl. a., at det ikke kan anses for tilfredsstillende, at advokater, der er villige til at lade sig beskikke, og som er i besiddelse af de fornødne kvalifikationer, udelukkes fra at opnå beskikkelse. Det kan næppe heller anses for heldigt, at antagelse til at udføre de pågældende sager efter den gældende ordning oftest først sker, når advokaten har nået en fremrykket alder. Advokatrådet anfører i sin udtalelse, at man er enig med

retsplejerådet. Man foreslår en bestemmelse gæende ud på, at en advokat, der i 3 år har haft møderet for landsretten i almindelighed skal antages. *Den danske Dommerforening* giver udtryk for, at man ikke finder, at der er større trang til en ordning som den af rådet foreslåede, da enhver part har mulighed for at få beskikket netop den advokat, han selv ønsker, jfr. forslaget § 336 b, stk. 3. Derimod giver foreningen tilslutning til, at antallet af beneficerede advokater udvides betydeligt, f. eks. med 25 eller 50 pct., ligesom man giver udtryk for, at det vil være en fordel, om der tendens der i de senere år har været til at beskikke yngre advokater, bliver fremherskende. Et enkelt medlem af bestyrelsen kunne dog fuldt ud tiltræde retsplejerådets betragtninger. *Præsidenten for østre landsret* tager for så vidt angår det københavnske område afstand fra tanken om en ændring af den nuværende ordning, men tiltræder i øvrigt dommerforeningens udtalelse, idet han dog peger på, at man ikke inden for østre landsrets område synes at kunne påvise noget væsentligt behov for en ændring af den bestående ordning. Heller ikke *præsidenten for Københavns byret* finder, at der er trang til at gennemføre den af rådet foreslåede ordning.

Justitsministeriet er enig med dommerforeningen i, at den i 1946 indførte bestemmelse om, at en part kan få beskikket den advokat, han ønsker, jfr. forslaget § 336 b, stk. 3, bevirker, at der ikke er større trang til ændring af den bestående ordning. Man er dog ligeledes enig med foreningen i, at der bør ske en udvidelse af antallet af beneficerede advokater. Foretages en sådan udvidelse, må det antages, at langt de fleste advokater, der er egnede til hvervet, og som ønsker at blive antaget, vil kunne opnå dette inden for en rimelig tid. Spørgsmålet vil blive taget op til forhandling med retterne og advokat-rådet.

Til § 336 a.

Gældende bestemmelse § 332, stk. 2, 1. pkt., og stk. 5, 1. pkt.

Lovudkastet § 1, nr. 7, (§ 334, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt.).

Betænkningen side 74.

Bestemmelsen indeholder regler om, hvem der skal foretage beskikkelse af advokat for parter, der har fri proces, og om beskikkelsens omfang. Den svarer i det væsentlige til gældende ret og udvalgets udkast.

Til § 336 b.

Gældende bestemmelse § 332, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3 og stk. 4, 1. pkt.

Lovudkastet § 1, nr. 7, (§ 335, stk. 2-4).

Betænkningen side 74.